

ÉLIM

tebe je a čo sa nepáči Bohu. Prijmi teda Ježišov pohľad a urob to, čo On chce. Zacheus sa veľmi tešil na Ježiša a On ho obdaroval svojím pohľadom. Aj na teba sa Ježiš pozrie, ak sa budeš na Neho tešiť. Mnoho ľudí sa teší na kadečo iné (na rande, do roboty, na výplatu, na večeru,...), ale nie na Ježiša. Keď sa Zacheus, ale i vdova po zomrelom nainskom mládenčovi (Lk.7,11-17) stretli s Ježišom, bola porazená smrť. Vdova dostala naspäť svojho syna a Zacheus sa zmenil tak, že vrátil všetko kradnuté a rozdal aj polovicu svojho majetku, nemusel, ale chcel. Tešíš sa na Ježiša a stretnutie s Ním? Ak nie, a to preto, že si v nejakom postavení, máš niečo – peniaze, majetok, vzdelanie, ..., nestretnieš Ho. Potrebuješ, aby Ježiš prišiel do tvojho domu, práce, času, ..., všade. Jeho láska horí, ty musíš túžiť po Ježišovom pohľade a dovoliť Mu, aby ťa „prepálil röntgenovými lúčmi“, aby si vedel, čo potrebuješ. Nehľadaj svoj pohľad, ani pohľad ľudí na seba, ale prijmi Ježišov pohľad na seba, aby prišlo spasenie aj do tvojho života, ako prišlo do Zacheovho. Keď Ježiš pozrel na Zachea, prikázal mu zostúpiť dole zo stromu, na ktorom sedel. A on Ho počúvol, zišiel dole zo stromu, zišiel dole zo svojho postavenia, pochopil, že už nechce viacej milovať peniaze, nechce ponižovať ľudí a túžil už iba po Ježišovi, po Jeho láske, priazni, a preto mohol byť naplnený radosťou. V ten večer 16.7.2010 v Rožňave sme boli všetci na križovatke, niektorí šli ďalej po vlastnej ceste, iní odbočili k Ježišovi boli oslobodení, uzdravení, obnovila sa ich viera, láska, oheň a ich vzťah s Ježišom. Zišli dole z „výšin“, z každého „planého fíka“, z každej

v Michaloveciach

19. 7. 2010

pozície, kde sa nemohli stretnúť s Pánom a zažili úžasné veci. Počuli sme ženu vydať svedectvo so slzami v očiach, ktorá ďakovala, že sme sem prišli a ona mohla počuť kázané Slovo Božie, bola šťastná, bolela ju duša, ale cítila nádherný dotyk Pánov. Ten deň sme si zapamätali, dozvedeli sme sa, že ten bude vyššie k vytrženiu, (čo nie je naša vec, ale Pánova), kto bude dole. Zacheus mohol zostať hore na fíku, nemusel zísť, ale zišiel. A tu sa rodí pravá viera. Hallelujah!

Po piatkovom nádhernom zážitku, naše kroky viedli v pondelok 19.7. k ďalším našim bratom a sestrám, tentoraz do **Michaloviec**. Sála

Mestského kultúrneho strediska predstavovala v ten večer strategické miesto chránené anjelmi, zažívali sme tu skutočnú oázu tohto sveta. Tiekli tu živé vody Božieho Slova obklopené „zelenou vegetáciou“ oslavných piesní pre Hospodina a každý, kto bol duchovne dehydrovaný, dostal poriadny dúšok Jeho Slova. Uprostred púšte je oáza dôležitým miestom odpočinku, oddychu, zásob vody tak potrebnej pre život. V Michalovciach sme mali ten večer Oázu viery, kde tieklo prúdom Božie slovo skrze pastorovu kázeň a boli sme očistení kúpeľom Slova a nebola to žiadna fatamorgána. Tento svet predstavuje púšť a cirkev je v nej oázou. Skutočná cirkev Oáza vzniká len pôsobením Božieho slova, ktoré trvá naveky a len z Neho sa stávame tým, čím sme, len v nej je poskytnutá pravá duchovná hygiena. V Božom slove čítame, že aj Izák s Rebekou, svojou ženou, bývali pri studni Živého,

ktorý vidí /1M.25,11/. Izák chcel, aby ho Boh videl, on Ho tam až cítil, prežíval Jeho prítomnosť, chcel prebývať v Jeho blízkosti. Kde je Boh, tam je večnosť, tam tečie živá voda, tam sú zázraky, tam je večná prítomnosť Živého, ktorý vidí, tam je odpustenie hriechov, tam je život, láska, radosť v Duchu Svätom. Čo viac ešte potrebujeme? Stačí nám prebývať na mieste Élim, kde je

Stačí nám prebývať na mieste Élim, káže pastor

dvanásť pramenných studní vody a sedemdesiat paliem, kde prebýva Hospodin a nie na mieste Mara, pri studni „mŕtveho ja“, kde tečie len horká voda. Kto žije v cirkvi, ten prebýva v Élime, kto na hranici cirkvi a tohto sveta, ten bude mať v živote len horkosť. Tak teda, prebývajme pri studni Živého, ktorý nás vidí, premýšľajme o Ňom, nie o nikom inom a budeme ako zelený strom zasadený nad vodami a budeme rodiť ovocie. Amen, hallelujah!

Ing. Olivia Illárová